

KOMMISJONENS GJENNOMFØRINGSBESLUTNING**2019/EØS/65/52****av 17. desember 2014****om godkjenning av Japan i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/106/EF med hensyn til systemene for opplæring og sertifisering av sjøfolk**

(2014/935/EU)(*)

EUROPAKOMMISJONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/106/EF av 19. november 2008 om minstekrav til sjøfolks opplæringsnivå⁽¹⁾, særlig artikkel 19 nr. 3, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I henhold til direktiv 2008/106/EF kan medlemsstater beslutte å pålegge behørigte sertifikater som tredjestater har utstedt til sjøfolk, forutsatt at den berørte tredjestaten er godkjent av Kommisjonen. Disse tredjestatene skal oppfylle kravene i IMOs internasjonale konvensjon av 1978 om normer for opplæring, sertifikater og vaktthold for sjøfolk (STCW-konvensjonen) med endringer.
- 2) Republikken Kypros anmodet i brev av 13. mai 2005 om at Japan skulle godkjennes. Som følge av denne anmodningen tok Kommisjonen kontakt med de japanske myndigheter med sikte på å vurdere deres systemer for opplæring og sertifisering for å kontrollere om Japan oppfyller alle kravene i STCW-konvensjonen, og om det er truffet hensiktsmessige tiltak for å hindre bedrageri i forbindelse med sertifikater. Det ble forklart at vurderingen skulle bygge på resultatene av en inspeksjon utført av sakkyndige fra Det europeiske sjøsikkerhetsbyrå. Etter langvarige drøftinger av Den europeiske unions rettslige ramme godtok de japanske myndigheter i brev av 8. mars 2011 at det ble utført en inspeksjon. Kommisjonen vurderte deretter Japans systemer for opplæring og sertifisering på grunnlag av resultatene av en inspeksjon utført av sakkyndige fra Det europeiske sjøsikkerhetsbyrå i februar 2012, og de japanske myndigheters svar av 10. januar 2014 på en anmodning av 25. oktober 2012 om en frivillig handlingsplan med korrigerende tiltak.
- 3) Vurderingen avdekket ikke alvorlige forhold, men det ble påvist noen områder som krevde oppmerksomhet. Særlig gjaldt dette visse prosesser som ikke var omfattet av kvalitetsstandardsystemene til sjøfartsmyndighetene og institusjonene for maritim utdanning og opplæring. Dessuten sikret ikke kursplanene og den praktiske opplæringen som var fastsatt i de nasjonale standardene, at alle de fastsatte kompetanstandardene for kursene i livredning og brannslukking ble oppfylt.
- 4) Etter den japanske lovgivningen kunne søkere til sertifikater opptjene sin fartstid på skip med lavere tonnasje og framdriftskraft enn det som krevdes for å oppnå det sertifikatet som skulle utstedes, eller på fiskefartøyer eller kystvaktfartøyer. For å sikre at denne typen fartstid var relevant for sertifikatet det ble søkt om, og at all relevant kompetanse ble oppnådd under fartstiden, anvendte myndigheten visse kriterier for de søkerne som hadde opptjent tolv måneders fartstid som en del av et godkjent opplæringsprogram. Analysen av dokumentasjonen fra de japanske myndigheter viste imidlertid at myndigheten ikke sikret at denne typen fartstid var relevant for sertifikatet det ble søkt om, og heller ikke at søkere som hadde opptjent 36 måneders fartstid, hadde oppnådd all relevant kompetanse. Også i forbindelse med fornying og oppgradering av sertifikater viste det seg at myndigheten ikke sikret at denne typen fartstid var relevant for sertifikatet det ble søkt om, og heller ikke at alle søkere oppnådde all relevant kompetanse under denne fartstiden.
- 5) Endelig krevde myndigheten at søkere som hadde opptjent en godkjent fartstid på tolv måneder som en del av et godkjent opplæringsprogram, skulle fullføre en godkjent utdanning for å kunne søke om sertifisering på driftsnivå. Det viste seg imidlertid at myndigheten ikke krevde at søkere som hadde opptjent en fartstid på 36 måneder, også skulle fullføre en godkjent utdanning for å kunne søke om sertifisering på driftsnivå.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 365 av 19.12.2014, s. 158, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 63/2015 av 20. mars 2015 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 29 av 19.5.2016, s. 48.

(1) EUT L 323 av 3.12.2008, s. 33.

- 6) I brev av 5. juni 2014 oppfordret Kommissjonen de japanske myndigheter til å framlegge de nødvendige avklaringer av de spørsmål som ble reist ved vurderingen, vedlagt relevant dokumentasjon. De japanske myndigheter svarte 4. august 2014.
- 7) I sitt svar framla de japanske myndigheter dokumentasjon for å vise at alle manglende prosesser nå er omfattet av et kvalitetsstandardsystem. De har også utarbeidet utkast til ny lovgivning og oppgradert sine anlegg for å oppfylle de standardene for kursene i livredning og brannsløkking som ikke var oppfylt.
- 8) Når det gjelder myndighetens kontroll av at fartstiden er relevant for sertifikatet det søkes om, og at søkere som har opptjent 36 måneders fartstid, og personer som søker om fornying og oppgradering av sine sertifikater, har oppnådd all relevant kompetanse, fastholdt de japanske myndigheter at de anvender kriterier for utstedelse, oppgradering og fornying av sertifikater knyttet til skipets størrelse, seilingsområde og kapasitet. De framlagte opplysningene ga imidlertid ikke tilstrekkelig bevis for at det anvendes slike kriterier.
- 9) Når det gjelder fullføring av godkjent utdanning for personer som søker om sertifisering på driftsnivå og har opptjent 36 måneders fartstid, hevdet japanske myndigheter at de oppfyller de relevante kravene i STCW-konvensjonen. De framlagte opplysningene ga imidlertid ikke tilstrekkelig bevis for at disse kravene oppfylles.
- 10) Selv om de begrunnelsene som ble gitt med hensyn til de to sistnevnte punktene, ikke helt fjerner de betenkelighetene som kom opp ved vurderingen, reises det ingen tvil om at Japan generelt overholder STCW-konvensjonens krav til opplæring og sertifisering av sjøfolk.
- 11) Sluttresultatet av vurderingen viser at Japan oppfyller kravene i STCW-konvensjonen og har truffet nødvendige tiltak for å hindre bedrageri i forbindelse med sertifikater.
- 12) Medlemsstatene har mottatt en rapport om resultatene av vurderingen.
- 13) Tiltakene fastsatt i denne beslutning er i samsvar med uttalelse fra Komiteen for sjøsikkerhet og hindring av forurensning fra skip —

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

Artikkel 1

Japan godkjennes i henhold til artikkel 19 i direktiv 2008/106/EF med hensyn til systemene for opplæring og sertifisering av sjøfolk.

Artikkel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 17. desember 2014.

For Kommissjonen

Violeta BULC

Medlem av Kommissjonen